

Pelastuksen päämies Hepr. 2:5-18

5. Enkelien valtaan Jumala ei ole alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme,
6. vaan jossakin kohdassa joku on todistanut: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai Ihmisen Poika, että pidät hänestä huolen?"
7. **Vähäksi aikaa sinä teit hänet alempiarvoiseksi kuin enkelit, kirkkaudella ja kunnialla sinä seppelöit hänet.**
8. Sinä asetit **kaiken hänen jalkojensa alle.**" Alistaessaan kaiken hänen valtaansa Jumala ei jättänyt mitään hänelle alistamatta. Nyt **emme** kuitenkaan **vielä näe**, että kaikki olisi alistettu hänen valtaansa.
9. Mutta me **näemme Jeesuksen kuolemansa ja kärsimyksensä tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä.** Hänet oli tosin vähäksi aikaa tehty enkeleitä halvemmaksi, jotta hän **Jumalan armosta maistaisi kuolemaa kaikkien ihmisten puolesta.**
10. **Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, tehdä kärsimysten kautta heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.**

11. **Hän, joka pyhittää, ja ne, jotka pyhite-
tään, ovat kaikki alkuisin yhdestä.** Siksi hän ei häpeä kutsua heitä veljikseen.
12. Hän sanoo: "**Minä julistan sinun nimesi veljilleni, laulan ylistystäsi seurakunnan keskellä**",
13. ja vielä: "**Minä panen luottamukseni häneen**", ja edelleen: "**Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on antanut minulle.**"
14. Koska siis lapsilla on **liha ja veri**, myös hän **tuli niistä samalla tavoin osalliseksi**, jotta hän **kuoleman kautta kukistaisi** sen, jolla oli kuolema vallassaan, nimittäin **Paholaisen**,
15. ja **vapauttaisi** kaikki, jotka **kuoleman pelosta olivat koko elämänsä ajan olleet orjuudessa.**
16. Ei hän ota **suojelukseensa** enkeleitä vaan **Abrahamin siemenen.**
17. Sen vuoksi hänen piti tulla **kaikessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylipappi** tehtävissään Jumalan edessä ja **hän voisi sovittaa kansan synnit.**
18. Koska hän on itse **kärsinyt ja ollut kiusattu**, hän **kykenee kiusattuja auttamaan.**

Millainen Jeesus?

Pelkäätkö sinä tulevaisuutta? Pelkäätkö ehkä tämän päivän kiusauksia ja koettelemuksia? Pelkäätkö ehkä kuolemaa, joka lähestyy meitä jokaista, vaikka usein yritämme koko ajatuksenkin torjua mielestämme? Vai pelkäätkö ehkä sitä, millainen on osasi siinä tulevassa maailmassa, jonka Jeesus tulee pystyttämään palatessaan kirkkaudessaan toisen kerran takaisin?

Mikä on ihminen? Entä millainen on meidän pelastuksemme Päämies, Jeesus Kristus, joka istuu nyt taivaallisen Isän oikealla puolelle ja odottaa, että hänen vihollisensa asetetaan hänen jalkojensa alle? Miten hänestä tuli sellainen kuin hän nyt on? Millaisessa suhteessa hän on nyt omiinsa, jotka hän on pelastanut? Millaisia johtopäätöksiä siitä seuraa, niille, jotka pelkäävät kuolemaa?

Näihin kysymyksiin Heprealaiskirjeen kirjoittaja antaa valoa nyt toisessa jaksossa, jossa hän kuvaa sitä Herraa, joka puhuu omilleen kirjeessä. Kun luvun alussa voimakkaasti varoitettiin kulkeutumasta Herran sanan ohi, suunnataan jälleen huomio siihen, millainen ihmeellinen Pelastaja Jeesus on armossaan. Edellisen jakson varoitus nousee meitä sanomattoman suurella rakkaudella ajattelevasta ja itsensä meidän puolestamme uhranneen Vapahtajan sydämeltä. Siksi se ei ole vaatimus

vaan rohkaisu suunnata mieleemme Herraan ja kehotus luottavasti käydä hänen luokseen häntä syvemmin tuntemaan ja hänen varaansa kokonaisesti jättäytymään.

Tuleva maailma

*Enkelien valtaan Jumala ei ole alistanut **tulevaa maailmaa**, josta me puhumme, ... (5)*

Kirjoittaja korostaa jälleen sitä, että uskova kristitty ei koskaan voi keskittyä vain hetkeen, jossa hän nyt elää, vaan hänellä on aina tähtäyspiste kauempana, hän suuntautuu tulevaisuuteen. Teologisesti asia ilmaistaan niin, että kristityn vaellus on eskatologista. Tiemme kulkee kohti tämän ajan loppua ja sen jälkeen alkavaa tulevaa maailmaa.

Astuttuaan Isän oikealle puolelle taivaaseen kirkkauden valtaistuimelle Jeesus valmistaa meille sijaa, asuntoa, kotia. Pian koittaa se hetki, kun hän astuu näkyvästi alas maan päälle, toteuttaa tuomionsa kaikkien vihamiestensä ylle. Sen jälkeen Jumalan jo ennen maailman perustamista valmistama uusi maa ja uusi taivas avautuvat Herran omille. Sitä Ilmestyskirja kuvaa näin:

Minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta enää ollut. Näin myös pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistettuna niin kuin morsian, miehelleen kaunistettu. Ja minä kuulin voimakkaan äänen sanovan valtaistuimelta: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän keskellään, ja he ovat hänen kansojaan. Jumala itse on heidän kanssaan, heidän Jumalansa. Hän pyyhkii kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, ei surua, ei parakua eikä tuskaa, sillä kaikki entinen on mennyt." (Ilm. 21:1-4)

Tulevaa maailmaa eivät tule hallitsemaan enkelit niin suurenmoisia olentoja kuin ovatkin. Uusi maa ja uusi taivas annetaan Ihmisen ja ihmisten hallittavaksi. Ihminen isolla kirjaimella on ihmiseksi tullut Jumala, Jeesus Kristus ja ihmiset pienellä kirjaimella Jeesuksen pelastamat. He tulevat tuomitsemaan ja hallitsemaan lopulta myös enkeleitä:

Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä? Emmekö sitten voi tuomita maallisiakin asioita? (1. Kor. 6:3)

Mikä on ihminen?

...vaan jossakin kohdassa joku on todistanut: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai Ihmisen Poika, että pidät hänestä huolen? Vähäksi aikaa sinä teit hänet alempiarvoiseksi kuin enkelit, kirkkaudella ja kunnialla sinä seppelöit hänet. Sinä asetit kaiken hänen jalkojensa alle." (3-8)

Kirjoittaja lainaa Psalmin 8 kreikankielistä käännöstä. Heprean alkukielellä se kuuluu:

....niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen! Sinä teit hänestä lähes jumalolennon, seppelöit hänet kunnialla ja kirkkaudella. Sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaiken hänen jalkojensa alle: (Ps. 8:5-7)

Jokainen ihminen kysyy jossain vaiheessa elämäänsä, kuka minä olen, mikä ihminen oikein on. Monenlaisia vastauksia meille tarjoillaan. Joku pitää itseään kehitty-

neenä eläimenä, toinen osana ääretöntä jumaluutta, kolmas ei löydä itselleen mitään arvoa eikä mieltä elää. Psalmi osoittaa, että alun perin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, lähes jumalolennoksi.

Hepreankielinen Psalmi viittaa ensimmäiseen ihmiseen Aadamiin, joka sai Jumalalta tehtäväkseen hallita ja huolehtia Jumalan luomakuntaa kuninkaallisella vallalla. Syntiinlankeemuksen seurauksena luomakunnan varjelu muuttui kuitenkin ryöstöviljelyksi. Ihminen alkoi harhailla tietämättä, mistä on tullut ja minne on matkalla. Siksi Jumala lähetti oman Poikansa, toisen Aadamın, Jeesuksen Kristuksen, joka synnitömänä kykenee hallitsemaan ja huolehtimaan pelastamiensa kanssa uuden maan ja uuden taivaan lopullisesta ja iankaikkisesta luomakunnasta. Hän kykenee pelastamaan myös syntiin langenneen ihmisen uuteen elämään.

Heprealaiskirjeen kirjoittajan tapa tulkita Psalmia 8 messiaanisesti antaa meille viitteen siitä, miten monia Vanhan testamentin tekstejä tulee lukea Uuden testamentin täyttymyksen valossa. Niin tehden monet Vanhan testamentin esikuvat, profetiat ja tapahtumat avaavat meille laajasti ja syvällisesti sitä, millainen ja kuka on Jeesus, joka täytti sen, mitä Vanha lupasi.

Vähän aikaa enkeleitä alempi

Kirjeen ensimmäisessä luvussa kirjoittaja vertasi kirkastettua Jeesusta Kristusta enkeleihin ja totesi kuinka suunnattomasti suurempi ja ihmeellisempi hän on kuin ne. Nyt hän kuitenkin toteaa, että sama Jeesus onkin hetken aikaa asettunut enkeleitten alapuolelle. Sillä hän tarkoittaa tietenkin Jeesuksen tulemistä ihmisen heikkouteen, hänen kärsimistään ja kuolemaansa ristillä meidän syntiemme sovituksesi hänen riemulliseen ylösnousemukseensa ja taivaaseen astumiseensa asti.

Kiusausten erämaassa Jeesus tarvitsi enkelien palvelua ja Getsemanen puutarhasa tuskaisen rukouksen keskelle enkeli tuli vahvistamaan häntä. Jeesuksen alentumisessa on kysymys hänen valmistamisestaan sellaiseksi Pelastajaksi, joka kärsimysten kautta kulkeneena ymmärtää kiusattuja ja kärsiviä yhä Isän oikealle puolelle korotettunakin. Jeesus on sama olemukseltaan ja luonteeltaan, hiljainen ja nöyrä, niin taivaassa kuin maan päälläkin.

Mitä emme vielä näe ja mitä näemme jo nyt

Alistaessaan kaiken hänen valtaansa Jumala ei jättänyt mitään hänelle alistamatta. Nyt emme kuitenkaan vielä näe, että kaikki olisi alistettu hänen valtaansa. Mutta me näemme Jeesuksen kuolemansa ja kärsimyksensä tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä. Hänet oli tosin vähäksi aikaa tehty enkeleitä halvemmaksi, jotta hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa kaikkien ihmisten puolesta. (8-9)

Ennen taivaaseen astumista Jeesus antoi lähetyskäskyn ja selitti, että opetuslapsille sen toteuttaminen oli mahdollista hänen jatkuvan läsnäolonsa voimalla. Hän lausui myös: *”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.”* (Matt. 28:18) Isän oikealla puolella istuva Jeesus Kristus pitää tälläkin hetkellä kaikki langat käsissään. Maan päällä ei tapahdu mitään sellaista, joka ei olisi hänen tiedossaan ja jota hän ei olisi sallinut. Tähän on helppo esittää vastaväite: *”Tapahtuvatko sitten kaikki ihmisten tekemät synnit, hirveydet ja sodat hänen tahdostaan?”* Vastaus on tietenkin se, ettei Jeesus aiheuta mitään syntiä, ihmiset itse ovat vastuussa kakista vääristä teoistaan ja joutuvat niistä myös viimeisellä tuomiolla. Siksi tällä hetkellä ei vielä

näytä siltä, että vanhurskas ja pyhä, laupias ja armollinen Jeesus käyttäisi täyttää valtaa maan päällä. Todellisuudessa kaikki kuitenkin on hänen kädessään ja hän kuljettaa maailman historiaa hetki hetkeltä kaikissa sen käänteissä kohti lopullista suurta päätöstä. Hän kykenee kääntämään synnin ja sen seurauksetkin palvelemaan maailmansuunnitelmaa. Hänen paluussaan kaikki hänen hallintavaltansa tulee kaikille ilmeiseksi eikä kukaan pääse sen alta pakoon. Mutta nyt emme vielä näe hänen valtansa toteutumista.

Sen sijaan me näemme jotain muuta ja suurenmoista. Me näemme Jeesuksen kärsimyksen ristillä ja hänen ylösnousemuksensa kuolleista. Näemme ne Uuden testamentin lehdiltä ja näemme hänen pelastustekojensa vaikutuksen niissä lukemattomissa ihmisissä, jotka evankeliumin sanan julistuksen kautta ovat päässeet osalliseksi pelastuksesta, ovat saaneet syntinsä anteeksi, päässeet osalliseksi uudesta elämästä, kun Pyhä Henki laskeutui heidän ylleen. Uskon silmin me näemme myös Jeesuksen istumassa Isän oikealla puolella ja taivaallisen ylistyskuoron laulamassa ylistystä hänelle, Teurastetulle Karitsalle, joka on verellään lunastanut omakseen pelastetun kansan.

Näemme Jeesuksen kärsimystiessä ja voitossa kuolemasta Jumalan armon ilmentymisen paikan. Jesaja kuvaa tätä armon ihmettä näin:

Herra näki hyväksi ruhjoa häntä, lyödä häntä kärsimyksellä. Jos sinä asetat hänen sielunsa vikauhriksi, hän saa nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Herran tahto toteutuu hänen kauttaan. Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä työnsä hedelmän ja tulee ravituksi. Tuntemisensa kautta minun vanhurskas palvelijani vanhurskauttaa monet, ja hän kantoi heidän pahat tekonsa. Sen tähden minä annan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän jakaa saalista, sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemalle, ja hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon. Hän kantoi monien synnit ja rukoili pahantekijöiden puolesta. (Jes. 53:10-12)

Jeesuksen kärsiminen ja kuolema tapahtui kaikkien ihmisten syntien sovitukseksi. Se riittää koko maailmalle ja kaikkein suurimmalle pahantekijällekin. Ihminen pääsee siitä osalliseksi henkilökohtaisesti, kun hän katumuksessa kääntyy Jeesuksen puoleen, tunnustaa syntinsä ja anoo armoa ja pyytää Jeesusta elämänsä Herraksi. ”Jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.”

Jotta se voisi toteutua ihmisten elämässä, heidän on saatava kuulla evankeliumin sanoma Jeesuksen ristin sovituksesta. Siksi kristillinen seurakunta ja sen jokainen jäsen on kutsuttu julistamaan ilosanomaa kaikkialla maailmassa. Tehtävää täyttäessään uskova saa myös kokea, että kaikkivaltias Jeesus on joka hetki hänen kanssaan.

Pelastuksen Päämies

Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, tehdä kärsimysten kautta heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi. (10)

Jumala on kaiken luoja, hän toteutti luomistyönsä Jeesuksen Kristuksen kautta. Kaikki luotu, myös me ihmiset olemme Jumalaa ja Kristusta varten valmistettu, heijastamaan Jumalan kunniaa ja kirkkautta. Olemassaolon tarkoitus ja myös ihmiselämän tarkoitus on elää Jumalaa varten hänen kunniakseen aivan kaikessa mitä

teemme. Ratkaisevaa ei siis ole se, mitä teemme, kunhan se ei ole Jumalasta erottavaa syntiä, vaan se, että teemme sen Herraa varten.

Isän Jumalan suunnitelma oli jumaluutensa puolesta täydellisestä Jeesuksesta Kristuksesta tehdä myös ihmisyytensä puolesta täydellinen. Jeesus eli ihmisenä täydellisen synnittömän elämän ja kuoli meidän syntiemme puolesta sen kärsimysrangaistuksen, joka on oikein meidän synneistämme.

Täydellisyyttä vaatii meiltä myös Jumala: *Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.* (Matt. 5:48) Synnissä syntyneinä kukaan meistä ei kuitenkaan täydellisyyden vaatimusta kykene täyttämään. Pelastuksemme Päämies eli siksi meidän sijastamme täydellisen elämän ja kärsi sijastamme loppuun asti meiltä vaadittavan rangaistuksen. Kun me uskossa turvaamme Jeesukseen, Isä Jumala lukee Jeesuksen elämän meidän elämäksemme ja Jeesuksen kuoleman meidän kuolemaksemme. Näin Jumala lukee meidät vanhurskaiksi ja täysin pyhiksi, omiksi lapsikseen ja taivaan perillisiksi. Pelastuksen ihme on siis kokonaan pelastuksen Päämiehen meille lahjoittama suunnaton lahja.

Pyhittäjä ja pyhitettävät

Hän, joka pyhittää, ja ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Siksi hän ei häpeä kutsua heitä veljikseen. (11)

Pyhittäjä Jeesus Kristus on ihmisyytensä puolesta lähtöisin Maria äidistä ja me, jotka hän pyhittää, olemme myös alkuisin ensimmäisestä Aadamista. Jeesuksen ihmisyyks on synnitöntä mutta meidän ihmisyytemme synnin alaista. Siksi ilman Jeesuksen pyhittävää työtä hän ei voisi kutsua meitä veljikseen. Jeesus sanoi siitä itse näin: *"Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat pyhitettyjä totuudessa."* (Joh. 17:19) Golgatan uhrin tähden meille luetaan Jeesuksen täydellinen pyhyys. Sen tähden hän kutsuu omiaan veljikseen:

"En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee. Minä kutsun teitä ystäviksi, sillä olen ilmoittanut teille kaiken, mitä olen kuullut Isältäni." (Joh. 15:15)

Kun ihminen uskoo ja turvaa ensi kerran Jeesukseen, hänet luetaan Kristuksessa täysin pyhäksi. Samalla hän saa Pyhän Hengen eli syntyy uudesti ylhäältä. Uudestisyntymisestä alkaa tapahtumasarjana aina lopulliseen kirkkauteen asti ulottuva pyhitysprosessi. Se on erottautumista Jumalan käyttöön niin, että päivittäin hylkäämme synnin parannuksessa ja Pyhän Hengen voimasta tahdomme toteuttaa Jumalan tahdon ja kantaa rakkauden, ilon, rauhan ja kärsivällisyyden hedelmää. Pyhitys tapahtuu Jumalan sanan kautta, kun katselemme sen läpi Jeesuksen kirkastettuja kasvoja:

Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. (2. Kor. 3:17-18)

Jumalanpalveluksen olemus

Hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, laulan ylistystäsi seurakunnan keskellä", ja vielä: "Minä panen luottamukseni häneen", ja edelleen: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on antanut minulle." (12-13)

Pelastuksemme Päämies on kanssamme joka päivä mutta aivan erityisellä tavalla silloin, kun kokoontumme yhteiseen jumalanpalvelukseen. Usein korostamme aiheellisesti, että ehtoollisessa kohtaamme hyvin konkreettisella tavalla saamme omistaa Golgatan ja ylösnousemuksen lahjana syntien anteeksiantamuksen. Mutta asia ei rajoitu vain ehtoolliseen, vaan koko jumalanpalveluksen ajan Herra Jeesus Kristus on keskellämme. Hän itse puhuu julistetussa evankeliumin sanassa. Mutta vielä enemmän hän laulaa yhdessä omiensa, kokoontuneen seurakuntansa, veljensä kanssa ylistystä Isälle. Jumalan palvelus on Jeesuksen kanssa yhdessä Pyhässä Hengessä tapahtuvaa Isän ylistystä. Koko pyhä Kolminaisuus on siinä läsnä.

Katsellessaan meitä kokoontuneita veljiään ja sisariaan hän näkee meissä Isän hänelle antamia omiaan, niin jopa pienen osan omaa taivaallista morsiantaan. Heidän perille pääsyänsä suhteen Jeesus katsoo Isään ja voi luottaa täysin siihen, että yksikään hänen omistaan ei jää taipaleelle vaan pääsee perille. Myöhemmin kirje palaa vielä jumalanpalvelukseen kokoontumisen tärkeyden korostaen sitä eräänlaisena kenraaliharjoituksena tulevia Karitsan hääjuhlia varten.

Kuoleman kukistaja

Koska siis lapsilla on liha ja veri, myös hän tuli niistä samalla tavoin osalliseksi, jotta hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, nimittäin Paholaisen, ja vapauttaisi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko elämänsä ajan olleet orjuudessa. (14-15)

Joka kerta kun lausut tervehdyksenä sanan: "Terve!" itse asiassa muistutat sekä itseäsi että vastaantulijaa siitä, ettette ole vielä kuolemassa. Mitä moninaisimpien pelkojemme taustalla on kuolemanpelko, jota ne heijastavat. Usein kyllä saatamme onnistua pitkäksikin ajaksi torjumaan kuolemanpelkomme tiedostamattoman alueelle. Joku voi uhkarohkeasti väittää, ettei hän pelkää kuolemaa lainkaan, mutta saatataa joutua paniikkiin, kun kuulee sairastavansa parantumattomaa syöpää. Kuolemanpelon varsinainen syy ei ole niissä mahdollisissa kivuissa ja tuskissa, jotka voivat elämän loppuvaihetta varjostaa, vaan tiedostettu tai tiedostamaton kauhu sen edessä, että joutuu tuomiolle omista teoistaan Jumalan pyhien kasvojen eteen. Helvetin pelko nakertaa sieluaamme niin kauan, kuin elämme ilman syntien anteeksi saamisen rauhaa. Sielunvihollinen pyrkii syyllistämään ja kuolemanpelolla lamauttamaan ihmisiä ja pitämään heitä orjan ikeessään. Eräs sen juoni kuuluu näin: "Syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna kuolemme!" Saatana ajaa ihmiset epätoivoon tai yritykseen hukuttaa pelkonsa kaikenlaisilla huvituksilla.

Jeesus Kristus, pelastuksen Päämies voitti synnin, kuoleman ja Saatanan vallan. Varsinainen voitto kuolemasta tapahtui kuitenkin kuoleman kautta. Voidakseen kuolla ihmisten sijaisena Jumalan Pojan piti tulla ihmiseksi, sillä Jumalana hän ei voi milloinkaan kuolla. Hän tuli siksi samaan lihaan ja vereen kuin mekin ja kukisti kuoleman ja Saatanan kuolemallaan – ei siis vasta ylösnousemuksellaan, joka oli vain sinetti jo saavutetulle kuoleman kautta saavutetulle voitolle.

Kuolema sanan syvin merkitys Raamatussa on synnin rangaistuksena osaksemme tulema elämän yhteyden katkeaminen Jumalan kanssa eli hengellinen kuolema, sitä seuraava ruumiin kuolema ja lopullinen ikuinen ero Jumalan kirkkaudesta kadotuksen tulesa. Saatana piti syntiin langennutta ihmiskuntaa panttivankinaan, koska se saattoi Jumalan edessä oikeutetusti syyttää meitä synneistämme ja uhaten meitä

helvetin tuskalla. Mutta Jeesus ottikin meidän kaiken syntimme rangaistuksen päälle omalla kuolemallaan, joka sisälsi Jumalan hylkäämäksi tulon ja ikuisen tulen rangaistuksen. Sen Jeesus kärsi ristillä kuollessaan meidän sijaisenaamme. Meidän syntivelkamme maksettiin loppuun asti eikä Saatana enää voi syyttää meitä mistään. Jeesus sai voiton riemun siitä ja vapautti meidät kaikki, jotka nyt saamme turvata häneen.

Jeesus kuvaa pelastetun osaa näin:

Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään. (Joh. 5:24)

Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa. (Joh. 8:51)

Uskova ihminen saa ruumiillisen kuoleman hetkellä välittömästi nähdä Herran Jeesuksen kasvot. Hänen ei tarvitse pelätä tuomiota, sillä Golgatan uhrin tähden hän on saanut kaikki syntinsä anteeksi.

Suojan Antaja

Ei hän ota suojelukseensa enkeleitä vaan Abrahamin siemenen. (16)

Aabrahamin siemen viittaa kaikkiin niihin ihmisiin, jotka vaeltavat samassa uskossa kuin Aabraham. Paavali kuvaa asiaa näin:

Mitä Raamattu sanoo? Abraham uskoj Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Työtä tekevä ei lueta palkkaa armosta vaan ansiosta. Sille taas, joka ei töitä tee vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi. Samoin Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: "Autuaat ne, joiden rikokset on anteeksi annettu ja joiden synnit on peitetty! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!" (Room. 4:3-8)

Saatanelle ja hänen kanssaan langenneille enkeleille ei ole mitään pelastusta, ainostaan Jumalan ikuinen kadotuksen tuli. Hyvät enkelit taas eivät pelastusta tarvitse. Sen sijaan juuri me tarvitsemme Vapahtajan tarjoamaa suojaa ja suojellusta. Sen hän hankki meille kuolemansa ja ylösnousemuksen kautta.

Ylimmäisen papin virka

Sen vuoksi hänen piti tulla kaikessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylipappi tehtävissään Jumalan edessä ja hän voisi sovittaa kansan synnit. (17)

Vanhan liiton aikana ylimmäisen papin tehtävä oli edustaa kansaa Jumalan edessä. Ylimmäisen papin tuli siksi olla ihminen ihmisten joukosta ja Jumalan tehtävään asettama. Kuitenkin ylimmäinen pappi joutui uhraamaan myös omien syntiensä tähden. Siksi hän oli vain kuva tulevasta varsinaisesta Jumalan valitsemasta pelastuksen Päämiehestä, Jeesuksesta Kristuksesta. Jumalan Pojan piti siksi tulla ihmiseksi voidakseen synnittömänä ja itsensä syntisten tähden uhranneena toimia välittää Jumalan armon osaksemme. Jeesus on yhä ylimmäisenä pappina Isän oikealla puolella saman aikaisesti Jumala ja todellinen ihminen. Siksi hän edustaa sinua ja minua kirkkaudessa. Heprealaiskirje jatkossa keskittyy tähän hänen suureen armon välittäjä tehtäväänsä ja sen merkitykseen meille. Meillä on nytkin suuri "Edusmies" Isän luona.

Kiusattujen auttaja

Koska hän on itse kärsinyt ja ollut kiusattu, hän kykenee kiusattuja auttamaan. (18)

Jeesukselle täydellinen ihmisyyys merkitsi ei vain sitä, että hän suuressa rakkaudessaan kärsi sijastamme, vaan myös sitä että hän joutui kokemaan aivan kaikki samat kiusaukset, mihin me ikinä voimme joutua. Jeesus kykenee siksi ymmärtämään meitä täydellisesti ei vain siksi, että hän on kaikkietävä ja kaikkinäkevä Jumala, vaan siksi, että hän oman kokemuksensa kautta kykenee täysin samaistumaan meihin.

Erämaassa Jeesus joutui Saatanan kiusattavaksi aivan samoista asioista kuin mekin. Asettaisiko hän ruumiilliset tarpeet Jumalan asettaman tehtävän edelle, vaatisiko hän Jumalalta näyttöä voidakseen olla varma lapseudestaan, suostuisiko hän kumartamaan Saatanaa saavuttaakseen helpommalla tiellä kuin risti ihmisten sydämet Jumalan hallintaan. Jeesus voitti kaikissa näissä kiusauksissa turvautumalla Jumalan sanan lupauksiin. Hän antoi myös meille oman totuuden sanansa pyhittämään meitä, jotta me hänen avullaan selviäisimme kaikkinaisten kiusausten läpi perille kirkkauteen asti. Vielä sittenkin kun me lankeamme syntiin, hän kutsuu meitä armoistuihin luokse saamaan uuden armon ja jatkamaan kilvoitusta elämän tiellä kohti suurta päämäärää.

Hidehito Nagaon todistus uskoon tulosta

Nuoruuden ajan ylläpidon ja ravinnon puutteen seurauksena sairastuin tuberkuloosiin, jota pidettiin siihen aikaan parantumattomana sairautena. Kärsin myös keuhkopussintulehduksesta ja sappikivistä. Kaiken lisäksi tuli vielä unettomuus. Jouduin viettämään kolme vuotta selälläni vuoteen sidottuna. Vaimoni syötti avoimeen suuhuni puuron kaltaista ruokaa. Hän hoiti minua kaikessa alapään tarpeet mukaan lukien. Koska olin töissä valtion rautateillä, rautatiesairaalan lääkärit kävivät vuorotellen luonani kotikäynneillä. Hoitoni vuoksi vaimoni laihtui ja kuihtui, niin että hänen terveytensä joutui romahtamisen partaalle. Kolmen vuoden ajan kärsimme taloudellisesti, henkisesti ja ruumiillisesti.

En tuntenut Jumalaa enkä tiennyt, millainen Jeesus on. En edes tiennyt missä Yonagon kaupungissa sijaitsi kirkko. Tietenkään en myöskään tiennyt mikä pastori on ja millaista työtä hän tekee. Mutta aivan sellaisenaani sain kohdata Jeesuksen Kristuksen. Vuoden 1948 tammikuun 16. päivän iltana klo 19 kenenkään perheen jäsenen huomaamatta nousin vuoteeltani hienhajuissa yöpuvussani parta ajamatta, ja lähes kontaten poistuin ulos harhailemaan talvi-iltaan. Jonkin matkaa kuljettuani kujan varrella oli pieni vaatimaton mökki. En tiedä miksi, mutta horjuen menin siihen sisään. Kun seisoin eteisessä, sisältä tuli nainen, katsoi hämmästyneenä minua ja otti viereiseltä pöydältä huovan ja heitti sen päälleni kuin verkon. Kyyristyin siihen huopa niskassani. Vähän ajan kuluttua siihen tuli mies. Tarttui minua kainalosta ja kiskoi minut tatamille ja siirsi minut istumaan alhaalta lämpiävän pöydän suojaan. Hän oli pastori **Kiyoshi Satake**, jolle olen suuresti kiitollisuuden velassa.

Pastori kyseli minulta yhtä ja toista ja kuunteli tarinani. Sitten hän alkoi opettaa minua. Ennen pitkää pöydän päälle ilmestyi paksu kirja, jonka sivuja hän selasi. Sitten hän pani hiljaa kätensä pääni päälle ja sanoi: *"Poikani, sinun syntisi ovat anteeksi an-*

nettu.” Ja luki Johanneksen evankeliumin 1. luvun jakeen 12: *”Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä.”* Sitten jatkoi: *”Laskien kätensä sairaan päälle tämä parani heti, hänen haavojensa kautta sinut on parannettu.”* Lopuksi hän sanoi: *”Tämä riittää sinulle.”* Nenäni vuosi ja kasvoni peittyivät kyyneliin, kun epätoivoni vaihtui toivoon, pimeyteni muuttui valoksi ja sain siirtyä kuolemasta elämään. Sain siinä heti tunnustaa kaikki syntini ja vastaanottaa parannuksessa armahduksen.

Myöhemmin kuulin hänen ajatelleen: *”Jos tämän miehen päästää menemään, hän kuolee – siinä määrin silmiäni väri oli outo.”*

Erään evankelistaharjoittelijan tukemana minut saatettiin kotiin. Vaimoni oli kovasti etsinyt minua, kun olin kadonnut. Herätin jo nukkumassa olleen vanhimman poikamme. Hänen ja vaimoni eteen polvistui, kerroin illan tapahtumat ja kyynelissä pyysin heiltä anteeksi. Siitä illasta elämäni muuttui. Ylistin Herraa ja uskoin, että Herra parantaa minut. Sitten minut ja vaimoni kastettiin yhdessä Japanin meressä niin, että pidimme toisiamme kädestä kiinni. Pian sen jälkeen rautatiesairaalassa sain lausunnon, että keuhkotautini oli parantunut täysin. Siellä sanottiin lisäksi: *”Nagao, Jeesus Kristus on parantanut sinut.”* (Wakimachin kirkossa 1996)

Entä sinä?

Oletko sinä jo oppinut tuntemaan sellaisen Jeesuksen, joka tuntee kaikki sinun kiusauksesi ja kykenee sinua auttamaan, Jeesuksen, joka on myös kärsinyt syntiesi rangaistuksen, jotta sinä saisit kaiken anteeksi, Jeesuksen, joka vapauttaa kuolemanpelosta, Jeesuksen, joka antaa sinulle suojan elämän kaikissa myrskyissä, Jeesuksen, joka kykenee antamaan sinulle puhtaan ja pyhän elämän, Jeesuksen, jonka äänen kuuleminen ja ylistäminen yhdessä hänen kanssaan on suurin ilo ja onni maan päällä ja lopulta myös taivaassa? Ellet vielä ole, ota Raamattu käteesi ja lue sitä, nähdäksesi millainen hän on. Hän haluaa sinut omakseen ja siksi puhuu sinulle sanassaan. Huuda sitten häntä avuksesi Pelastajaksesi, niin hän tulee luoksesi sinä suurena pelastuksen Päämiehenä, joka haluaa myös sinut omakseen.

Jos tunnet jo Jeesuksen, pelastuksen Päämiehesi, suuntaa mielesi elämän monista murheista häneen, tuo kaikki asiasi rukouksessa hänelle ja opettele ylistämään häntä yhdessä hänen omiensa muodostaman seurakunnan keskellä. Muista, että saat olla joka hetki hänen suojassaan.